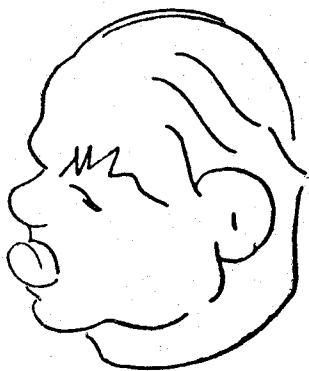

cap jugada d'aquelles que puguin perjudicar l'equip. Quan es veu burlat, sap girar-se a temps. Portant la pilota, estem segurs que ha de fer jugada. En una paraula. Es una alhaja. Un dels millors elements.

(Fora el camp).—Es molt tranquil. Treballa, però no sabem de què. Si no fos tant petit faria estralls entre les dames i les perquè jugant les té encisades. Llueix dues dents d'or suplint-ne dugues de debó que les hi varen trencar d'una cossa quan jugava a la Catequística. Es un bon noi.

B O S C H

(En el camp).—Es el popular Jep. Té ratxes. Quan té la bona és un mitger centre estupendo. De l'escola d'en Forgas. Moltes vegades veient-lo jugar diríem que és ell. Les seves passes són segures i segures, tant si les dona als in-

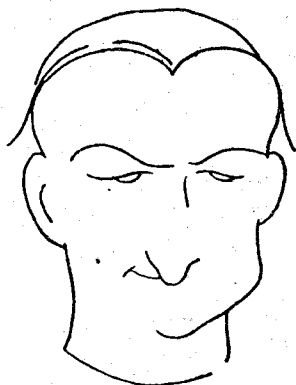
teriors com als extrems. Es el que millor xuta a pilota parada. Té bon joc de cap i és molt dur. Quan té la mala, és dolent de pronòstic perquè la duresa es torna brutícia i llavors perd la xaveta i el joc. Quan té la mala se li veu desseguida. No ho sap dissimular. El dia que té la mala, l'equip perd un 40 per cent.

(Fora el camp).—Adust. Força indisiplinat. Fa d'aprenent de marmolista. No pot negar que el seu origen és escalenc. Li agrada molt... la tertúlia del cafè. No sabem que festegi encara, però ens sembla que no li vindria pas malament. L'afició li ve de temps. Creiem que d'abans de néixer. Però de vegades...

M A D E R N

(Al camp).—Heu's aquí un jugador que a primer cop d'ull sembla inofensiu. Cara de criatura. Sembla, quan juga, que es fumi de la "música"; però el que fa és fer tornar boig a l'infeliç que se li enfronta. Té un dribling tant curt, tant exacte, que el jugador que ell dribla no pot evitar midar amb el cos el

terreny de joc. Xuta fort, els seus canvis de joc són molt oportuns i donen molts disgustos. I tot ho fa amb la rialla als llavis. No l'hem vist enfadar-se mai. Aquests tres jugadors que havem esmentat darrerament són la base i pun-

tal de l'equip. Juguen per tots tres. A lo millor en veieu dos que avancen sols. Us sembla que deixen el centre o l'altre ala desamparada, però sempre hi ha l'altre amb oportunitat. Es doncs aquesta ratlla la més completa de l'equip, i la única que pot comparar-se a la de Elias, Prats, Miravittles en els bons temps unionistes.

(Fora el camp).—Es fill de viuda. Fuster. Ha de treballar per a pogueu menjar i anar al cine. Es el prototipus del bon amateur, perquè va als entrenaments, i no ha cobrat mai una pesseta tot i necessitant-la. Es modest... molt modest. Però... també té un però que ens estimem callar. Ara que és un però propi de la joventut.

C A R R E R A S

(Al camp).—Tota la vida ha ocupat el mateix lloc. Ja en l'equip infantil unionista, després amb els estudiants, més tard amb l'Emporium i actualment amb el primer sempre ha fet d'extrem

dreta. Les seves centrades "templades" ens recorden les de Piera. Els seus xuts també. Però... és dels que té por de

malmetre's el físic. Si no fos aixó hauria sigut el millor extrem que hi hauria hagut a la província.

(Fora el camp).—Ah! Fora el camp és un xicot simpatiquíssim. Es viatjant de la casa Lloveràs. D'aquells viatjants que quan van de viatge, menant l'auto de dos places, semblen uns gentemans milionaris que ho fan per esport. Té molt partit amb les noies perquè és ben plantat, guapo i porta bigoti estil "Don Alvarado". Li agrada molt la bullanga i els ressopons. Ara festeja, o al menys està enamorat.

F A L Ó J O R D À

(Al camp).—Una figureta de porcellana. En veure'l sembla impossible que pugui cultivar el viril esport del fútbol, i aixó que ja deu anys enrera dominava el joc a la perfecció. Ens ve a la memòria que la casa Miravittles havia de fer-li fer els equips a mida perquè ja

a sis o set anys la seva afició era anar vestit de futbolista. En veure'l jugar sembla que no faci res, i aixó que en fa de feina. Dribla, passa impecablement i centra de fàcil magnífica. Com tots els tècnics, no li sobra valentia. Ingressà en el primer equip substituint a Carreras lesionat. Avui hi és imprescindible.

(Fora el camp).—Es de bona família. Tothom coneix la família Jordà. Estudiant. Com a tal té tots els gustos i totes les simpaties que tenen tots els estudiants. A més, és un enamorat del ball. Acabat el partit del diumenge, no manca mai al Menestral a lluir les etxures i fer glatir el cor de mantes boniques figuerenques que ja somnien pujar d'estat. Però com que és molt jove encara en té per temps.

M A S I I I

(Al camp).—Capità de l'equip. Juga d'interior dret. Es un fil-ferro llarc. No s'acaba mai. Juga amb entusiasme i